

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง“สาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงแนวทางการเมืองจากระดับชาติสู่ระดับท้องถิ่น ของนายนิพนธ์ บุญญามณี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงแนวทางการเมืองจากระดับชาติสู่ระดับท้องถิ่น ของนายนิพนธ์ บุญญามณี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา และปัญหาอุปสรรคของนายนิพนธ์ บุญญามณี กับการเข้าสู่ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) และ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาคนปัจจุบัน กรรมการสภาพรรคประชาธิปัตย์จังหวัดสงขลา กลุ่มหัวหน้าคณะสมาชิกสภาจังหวัดสงขลา แกนนำพรรคประชาธิปัตย์ และกลุ่มประชาชนผู้ให้การสนับสนุนรวม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 สาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงแนวทางการเมืองจากระดับชาติสู่ระดับท้องถิ่น ของนายนิพนธ์ บุญญามณี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

1.1.1 ปัจจัยภายนอก

1) พรรคการเมือง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่าพรรคการเมืองต้นสังกัดของนายนิพนธ์ บุญญามณี คือ พรรคประชาธิปัตย์สนับสนุนความสำคัญของการบริหารส่วนท้องถิ่นขึ้นในทุกพื้นที่ที่สนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจ ซึ่งจะทำให้พรรคประชาธิปัตย์ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งการทำงานในระดับท้องถิ่นจะทำให้ได้มีโอกาสแสดงผลงานด้านการบริหารมากขึ้น และความใกล้ชิดของท้องถิ่นกับประชาชนย่อมมีมากกว่าส่วนกลาง ประกอบกับการสนับสนุนของผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์ให้นายนิพนธ์ บุญญามณี เปลี่ยนแนวทางการ

ทำงานการเมืองจากการเมืองระดับชาติสู่การทำงานการเมืองระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายพรรคประชาธิปัตย์นั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการเมืองท้องถิ่นตามข้อเสนอของปธาน สุวรรณมงคล (2554)

2) ผู้ให้การสนับสนุน

ผู้ให้การสนับสนุนประกอบด้วยกลุ่มการเมืองมีผลต่อการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาโดยเฉพาะกลุ่มการเมืองในสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ที่มีความสนิทสนมกับนายนิพนธ์ บุญญามณีมาก่อนแล้ว เพราะกลุ่มการเมืองที่เติบโตมาจากฐานเสียงดั้งเดิมที่ฝังตัวอยู่ในสังคมคนสงขลามายาวนานและ ยังมีเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ ที่คอยช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาเพราะการเป็นเครือข่ายชุมชนจึงมีการเกี่ยวข้องกับกลุ่มคนจำนวนมากเหมาะแก่การที่จะเข้าถึงเป้าหมายของผู้สมัครรับเลือกตั้งในทุกรูปแบบการปกครองโดยเฉพาะการปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการเมืองท้องถิ่นตามข้อเสนอของปธาน สุวรรณมงคล (2554) รวมถึงสอดคล้องกับการเสนอเหตุปัจจัยการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองของนักการเมืองในจังหวัดต่างๆ ในงานศึกษาของจุฑามาศ โสมภิรมย์ (2555) ฅกาจ พรหมดีสาร (2553) ไพรัตน์ ฤกษ์ต้อง (2552) และสมานฉันท์ ชมพูเทพ (2553)

3) สภาพการเมืองระดับประเทศและระดับท้องถิ่น

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยการเมืองในระดับชาติ พบว่า นักการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งใน จังหวัดสงขลาส่วนใหญ่เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งทุกครั้ง ประกอบกับนายนิพนธ์ บุญญามณี อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ยอมลาออกจากตำแหน่งมาลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดสงขลาซึ่งเป็นการเมืองระดับท้องถิ่น โดยให้เหตุผลว่ามาตามนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ที่ต้องการกระจายอำนาจ และทำให้ท้องถิ่นเข้มแข็งเพื่อประเทศไทยเข้มแข็ง ความหวังของนายนิพนธ์บุญญามณีจึงอยู่ที่กระแสของความเป็นประชาธิปัตย์ของภาคใต้ ขณะเดียวเมื่อพิจารณาจากการเมืองในระดับท้องถิ่น พบว่า ความไว้วางใจจากประชาชนในเขตเลือกตั้งนักการเมืองระดับท้องถิ่นเริ่มจากการเลือกเทศบาลนครหาดใหญ่ นั่น คือ ดร.ไพโร พัฒโน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์หลายสมัยซึ่งเป็นการเมืองระดับท้องถิ่นที่ยึดเอาพื้นที่หาเสียง คือจังหวัดสงขลา เป็นพื้นที่ฐานคะแนนเสียงคือไม่เน้นนโยบาย แต่เน้นความเป็นพรรคประชาธิปัตย์ที่อาศัยการสนับสนุนของฐานเสียงของพรรคประชาธิปัตย์และเอาผู้ใหญ่ในพรรคมาช่วยสนับสนุน ปัจจัย

นี้สอดคล้องกับงานวิจัยไพรัตน์ ถูกต้อง (2552) ที่มองเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองระดับชาติอย่างไรเสียก็หาหนีพ้นจากการเมืองในระดับท้องถิ่นไม่

4) การบริหารงบประมาณ

ปัจจัยที่ทำให้ให้นักการเมืองระดับประเทศหันมาเล่นการเมืองท้องถิ่นมาจาก องค์การส่วนท้องถิ่นหลายองค์การ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลามีความเข้มแข็ง ที่สำคัญงบประมาณที่ได้รับจัดสรรส่วนกลางหรือระดับประเทศมายังองค์กรท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ถ้ามองในแง่หนึ่งถือว่าเป็นแนวโน้มที่ดีเพราะว่าระบบ ส.ส.บัญชีรายชื่อของไทย ไม่ค่อยประสบความสำเร็จเนื่องจากไม่ค่อยมีบทบาทในกระทรวงต่างๆ มันสะท้อนในแง่หนึ่งว่า ส.ส.ที่ไม่ได้อยู่ฝ่ายรัฐบาล หรือถ้าเป็นฝ่ายค้านแต่ไม่มีบทบาทในการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล โอกาสที่จะมีบทบาทนั้น แทบจะเป็นศูนย์สำหรับคนที่จะเล่นการเมืองในระยะยาวนั้นจึงไม่ใช่ทางเลือกที่ดีนัก และที่เห็น ชัดเจนคือการเมืองท้องถิ่นนั้นทำให้นักการเมืองที่ไปทำงานการเมืองในระดับดังกล่าวมีอำนาจในการต่อรองในมือมากขึ้น ดีกว่าเป็นส.ส.บัญชีรายชื่อที่แทบจะไม่มีอำนาจบทบาทในการต่อรองอะไรเลย โดยเฉพาะการได้งบประมาณในการบริหารเอง ทำให้สามารถสร้างผลงานได้มากขึ้น สอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมตามข้อเสนอขอประธาน สุวรรณมงคล (2554) และงานวิจัยของศาสตราจารย์ผาสุก พงษ์ไพจิตร และงานศึกษาของจุฑามาศ โสมภิรมย์ (2555) ณาจ พรหมดีสาร (2553) ไพรัตน์ ถูกต้อง (2552) และสมานฉันท์ ชมพูเทพ (2553)

1.1.2 ปัจจัยภายใน

1) คุณสมบัติส่วนตัว

คุณสมบัติของผู้สมัครที่เป็นตัวแทนพรรคการเมืองในการลงสมัครเลือกตั้งนักการเมืองระดับท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานเสียงพรรคประกอบด้วย ผู้สมัครหรือนักการเมืองมีความรู้ความสามารถพอตัว มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเชื่อมั่นในหลักการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและกลไกกระบวนการการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ดีพอ มีความเข้าใจพื้นที่ เข้าใจงานเข้าใจประชาชน สมาชิกพรรคให้การยอมรับ ประชาชนให้การยอมรับ ต้องพบเจอได้สะดวก เป็นกันเองกับชาวบ้านและทีมงาน อ่อนน้อมถ่อมตนรับฟังและแก้ปัญหาแก่ชาวบ้านได้ทันที่ รับใช้ประชาชนอยู่ใกล้ชิดพื้นที่ร่วมกับประชาชนในพื้นที่พัฒนาท้องถิ่น ตัวแปรปัจจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการกล่าวถึงสัมพันธ์ภาพเชิงอำนาจของตัวนักการเมืองกับการเข้าสู่สนามการเป็นนักการเมืองท้องถิ่นของเมืองทอง เขมมณี (2553) และสุจิน ชินโสม (2549)

2) ชื่อเสียงเกียรติยศ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งมีชื่อเสียงเกียรติยศ โดยก่อนตัดสินใจก้าวเข้าสู่เวทีการเมืองระดับประเทศในฐานะ ส.ส.พรรคประชาธิปไตยอย่างไรก็ตามสมัยที่ทำหน้าที่ในฐานะ

นักการเมืองท้องถิ่นนั้นทำงานด้วยความรักและความชอบส่วนตัวและเป็นคนที่มีเชื่อมั่นในแนวทางการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมาโดยตลอดเพราะหากทำให้ท้องถิ่นเข้มแข็งได้แล้วประเทศก็จะเข้มแข็งตามไปด้วยดังนั้นเมื่อวันนี้มีโอกาสกลับไปทำงานท้องถิ่นจึงขอโอกาสพรรคและพรรคประชาธิปัตย์ก็มีมติให้การสนับสนุนการเน้นลงไปทำงานการเมืองท้องถิ่นมากขึ้นถือเป็นแนวทางการปฏิรูปพรรคประชาธิปัตย์หรือไม่เรื่องการกระจายอำนาจเป็นอุดมการณ์ของพรรคประชาธิปัตย์มายาวนานและในขณะนี้ท้องถิ่นก็โตขึ้นทุกวัน สอดคล้องกับแนวคิดลำดับขั้นความต้องการของ Abraham Maslow และสอดคล้องกับงานศึกษาของจุฑามาศ โสมภิรมย์ (2555) ฅกฉ พรหมดีสาร (2553) ไพรัตน์ ถุกต้อง (2552) และสมานฉันท์ ชมพูเทพ (2553)

3) ความคาดหวังและความมุ่งมั่น

ผู้สมัครต้องการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินเกิด อยากช่วยเหลือพี่น้องประชาชนสงขลาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าเดิมประกอบกับมุ่งมั่นในการสร้างบรรทัดฐานที่ดีจากการกระจายอำนาจ จะทำให้การกระจายอำนาจเป็นแนวทางที่ถูกต้องในการพัฒนาประเทศ ลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท ต้องการ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างคนกลุ่มต่างๆ ในสังคมและสนับสนุนการกระจายอำนาจ ปัจจุบันนี้สอดคล้องกับแนวคิดลำดับขั้นความต้องการของ Abraham Maslow และสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ โสมภิรมย์ (2555) ฅกฉ พรหมดีสาร (2553) ไพรัตน์ ถุกต้อง (2552) และสมานฉันท์ ชมพูเทพ (2553)

1.2 ปัญหาอุปสรรคของนายนิพนธ์ บุญญามณี กับการเข้าสู่ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

ปัญหาอุปสรรคที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาให้ความสำคัญกับระบบพรรคการเมืองมากกว่าที่จะมองฐานของประชาชนซึ่งประชาชนผู้ใช้สิทธิส่วนหนึ่งไม่ชอบพรรคการเมืองที่นายนิพนธ์ บุญญามณี สังกัด หัวคะแนนและฐานเสียงของคู่แข่งส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันจึงต้องใช้กลยุทธ์ในการหาเสียงมากขึ้น

ในการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งครั้งต่อไปหากไม่ปรับวิธีการคือการยึดประชาชนในพื้นที่การเข้าใจเข้าถึงประชาชนอาจส่งผลต่อการเลือกตั้งก็ได้ นอกจากนี้ยังรวมถึงความขัดแย้งเรื่องการลงสมัครในนามพรรคความเหมาะสมของคนที่จะลงสมัครในนามพรรค นอกจากนี้ ปัญหาและอุปสรรค ดังนี้

1.2.1 ปัญหาจากปัจจัยภายใน ได้แก่ปัญหาด้านเงินทุน ซึ่งเกิดจากการใช้งบประมาณในการรณรงค์หาเสียงก่อนเลือกตั้งและใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งจังหวัดสงขลาเป็น

พื้นที่ใหญ่มีหลายอำเภอ จึงต้องใช้กำลังคน งบประมาณ ในการจัดทำป้ายการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ มาก

1.2.2 ปัญหาจากปัจจัยด้านภายนอก ได้แก่การรวบรวมทีมเพื่อสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงและการทำงานเพราะกลุ่มหัวคะแนนหรือฐานเสียงส่วนใหญ่จะเป็นพรรคพวกเพื่อนฝูงของผู้สมัครทั้ง 2 ฝ่ายบางกลุ่มบางคนอาจจะไม่ชัดเจนนักที่จะประกาศตัวสนับสนุนอย่างเป็นทางการคู่แข่งในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นคนที่พรรคประชาธิปัตย์เคยให้การสนับสนุนมาก่อน

2. อภิปรายผล

2.1 สาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแนวทางการเมืองจากระดับชาติสู่ระดับท้องถิ่น ของนายนิพนธ์ บุญญามณี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

จากผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยภายนอก ได้แก่พรรคการเมืองต้นสังกัดของนายนิพนธ์ บุญญามณี คือ พรรคประชาธิปัตย์สนับสนุนความสำคัญของการบริหารส่วนท้องถิ่นขึ้นในทุกพื้นที่ สนับสนุนให้มีการกระจายอำนาจ ซึ่งจะทำให้พรรคประชาธิปัตย์ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งการทำงานในระดับท้องถิ่นจะทำให้ได้มีโอกาสแสดงผลงานด้านการบริหารมากขึ้น และความใกล้ชิดของท้องถิ่นกับประชาชนย่อมมีมากกว่าส่วนกลาง ประกอบกับการสนับสนุนของผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์ให้นายนิพนธ์ บุญญามณีเปลี่ยนแนวทางการทำงานการเมืองจากการเมืองระดับชาติสู่การทำงานการเมืองระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายพรรคประชาธิปัตย์ นั้นเองนอกจากนี้ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่ไม่สามารถใช้งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นหรือไม่มีอำนาจในการจัดการต่างๆ เกี่ยวกับท้องถิ่นได้เป็นสาเหตุสำคัญในการเปลี่ยนแนวทางการเมืองดังกล่าวด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยภายในได้แก่คุณสมบัติของผู้สมัครที่เป็นตัวแทนพรรคการเมืองในการลงสมัครเลือกตั้งนักการเมืองระดับท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานเสียงพรรคประกอบด้วยผู้สมัครหรือนักการเมืองมีความรู้ความสามารถพอตัว มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเชื่อมั่นในหลักการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและกลไกกระบวนการการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ดีพอ ตลอดจนความมีชื่อเสียงของผู้สมัครตลอดจนความมุ่งมั่นในการสร้างบรรทัดฐานที่ดีจากการกระจายอำนาจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้ว่า การเปลี่ยนแนวทางการเมืองจากระดับชาติสู่การเมืองระดับท้องถิ่น ของนายนิพนธ์ บุญญามณี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมืองต้นสังกัดเนื่องมาจากนโยบายพรรคแต่หลัก แต่สิ่งสำคัญคือ คุณสมบัติส่วนตัว

ของผู้สมัคร ชื่อเสียงเกียรติยศ ตลอดจนความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นสาเหตุสนับสนุนการเปลี่ยนแนวทางการเมืองด้วยซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของฉกาจ พรหมดีสาร (2553) ที่พบว่า ปัจจัยภายใน ซึ่งประกอบด้วย ภูมิหลังและคุณสมบัติ ของผู้สมัครมีผลต่อการประสบความสำเร็จในการก้าวเข้าสู่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสอดคล้องกับการศึกษาของไพรัตน์ ถูกต้อง (2552) ที่พบว่า เหตุผล ในการตัดสินใจเข้าสู่การเมืองท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ต้องการงานเพื่อส่วนรวม และต้องการแสวงหาชื่อเสียง เกียรติยศ

2.2 ปัญหาอุปสรรคของนายนิพนธ์ บุญญามณี กับการเข้าสู่ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

ปัญหาอุปสรรคที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ยังให้ความสำคัญกับระบบพรรคการเมืองมากกว่าที่จะมองฐานของประชาชนซึ่งในการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งครั้งต่อไปหากไม่ปรับวิธีการคือการยึดประชาชนในพื้นที่การเข้าใจเข้าถึงประชาชนอาจส่งผลกระทบต่อเลือกตั้งก็ได้ นอกจากนี้ยังรวมถึงความขัดแย้งเรื่องการลงสมัครในนามพรรคความเหมาะสมของคนที่ลงสมัครในนามพรรค นอกจากนี้ยังรวมถึงความขัดแย้งเรื่องการลงสมัครในนามพรรคความเหมาะสมของคนที่ลงสมัครในนามพรรค สอดคล้องกับผลการศึกษาของจุฑามาศ โสมภิรมย์ (2555) ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองได้แก่ ต้องสร้างฐานการเมืองในเชิงระบบอุปถัมภ์กับประชาชนมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน มีคุณธรรมจริยธรรมในตนเอง และมีคุณสมบัติของความเป็นภาวะผู้นำที่ดี เมื่อได้เข้ารับเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีแล้วจะต้องดำเนินงานตามนโยบายที่รณรงค์หาเสียงไว้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบายและท้องถิ่น

3.1.1 **ภาครัฐต้องเตรียมความพร้อมในการเลือกตั้งทุกระดับและกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน** กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันการทุจริตตลอดจนอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในการเตรียมการเลือกตั้งให้พร้อมรวมทั้งต้องมีการกำหนดกลไกในการตรวจสอบและควบคุมการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมเป็นองค์กรกลางที่มีความชำนาญสามารถตรวจสอบและควบคุมการเลือกตั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพบริสุทธิ์ยุติธรรมภาครัฐต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยด้วยกระบวนคุณภาพ

ชีวิตเพื่อให้ประชาชนมีความพร้อมและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการประชาสัมพันธ์ภาครัฐต้องสร้างภาพพจน์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นให้มากขึ้น

การเตรียมความพร้อมสำหรับการเลือกตั้งครั้งต่อไปในปี 2562 กำหนดให้องค์กรกลางหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งกลางเป็นองค์กรสำคัญต่อการกำหนดทิศทางๆ การเมืองของไทยในการเลือกตั้งในจังหวัดต่างๆ ทั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือแม้แต่การเลือกสมาชิกองค์กรปกครองท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ การเลือกตั้งที่มีอาจปรากฏด้วยสถานการณ์ไม่ปกติในรอบหลายปีที่ผ่านมา ย่อมจะทำให้สถานการณ์การแข่งขันในการเลือกตั้งมีความดุเดือดมากขึ้น ซึ่งทางนายนิพนธ์ บุญญามณีเองก็มีได้เนิ่นนานใจและเตรียมพร้อมรับมือก่อนเข้าสู่การเลือกตั้งในรอบนี้

3.1.2 ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ทีมงานสนับสนุนในการหาเสียงและผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง จึงควรมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการรณรงค์หาเสียงและรวบรวมคะแนนเสียงให้เกิด ความสอดคล้องต้องกันกับความต้องการของผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือประชาชนดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ผลการวิจัยที่พบว่าทีมงานสนับสนุนในการหาเสียงเลือกตั้งไม่มีพฤติกรรมการบังคับขู่เข็ญหรือใช้ อิทธิพลด้วยเหตุผลเพราะประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความรู้และความเข้าใจแล้วว่าการเลือกตั้งใน ระดับท้องถิ่นซึ่งมีความใกล้ชิดและส่งผลต่อชุมชนนั้นมีความสำคัญมาก ชี้ให้เห็นถึงการมีส่วนร่วม ทางการเมืองโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรมเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนและท้องถิ่นโดยตรง

การเลือกตั้งเป็นอีกวิธีหนึ่งที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะหลังรัฐธรรมนูญ ฉบับพุทธศักราช 2540 แนวคิดที่ว่า จะสนใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายอาจส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของทั้งพรรคการเมืองและนักการเมืองได้ สิ่งนี้นายนิพนธ์ บุญญามณี เข้าใจดี และเลือกให้ยุทธวิธีการสื่อสารทางการเมืองผ่านห้วคะแนนและผู้สนับสนุนของเขา ด้วยการนำเสนอนโยบายที่เข้าถึงประชาชนมากขึ้นเพื่อดึงคะแนนเสียงและจูงใจประชาชนที่ยังตัดสินใจไม่ได้มาเลือกเขา

3.1.3 ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองในยุคปัจจุบันมี
การแข่งขันกันสูงมาก ทั้งเป็นการแข่งขันในทางบวกเชิงสร้างสรรค์ และการแข่งขันในทางลบ ปัจจุบันประชาชนได้รับการศึกษามากขึ้นเห็นความสำคัญและให้ความสนใจในเรื่องของการเมืองทุกระดับมากขึ้น อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าในเทคโนโลยีซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ได้ง่ายและรวดเร็วผู้ที่เข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองจะต้องเป็นผู้มีผลงานที่ดีและพื้นฐานทางสังคมเป็นที่ยอมรับได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาศึกษาบทบาทของพรรคการเมืองกับการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นในจังหวัดอื่นๆ ของประเทศไทยเพิ่มขึ้น

3.2.2 ศึกษาพฤติกรรมของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อไป

3.2.3 ศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของคน Generation Y ในจังหวัดสงขลาที่มีต่อนายนิพนธ์ บุญญามณี และพรรคประชาธิปัตย์

